

derfor under 1ste September 1855, altsaa efter at vi havde faaet den fri Forfatning, en Plakat, hvoraf jeg med den ærede Formands Tilladelse skal tillade mig at oplæse nogle Linjer. Plakat af 1ste September 1855 „angaaende Indskærpelse af Forbudet mod at overlade Teaterbilletter til andre for højere Pris m. m.“ lyder saaledes: „Bestemmelserne i Politiplakaterne af 2den September 1809 og 22de December 1825, hvorved det er forbudt at overlade Teaterbilletter til andre for en højere Pris, end derpaa er sat, under Mnlkt til lige Deling mellem Angiveren og Politikassen samt Tilbagebetaling af, hvad der for Billetterne er modtaget, ligesom alt, hvad i bemeldte Plakat og Plakat af 8de August 1832 er foreskrevet angaaende Ordenen ved Billettuddelingen samt Forbud mod Falbydelse af Logebilletter, blive, paa dertil fra Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet givne Anledning, herved paa ny indskærpede til nøjagtig Efterlevelse med Hensyn saavel til Billetter til abonnerede og andre Loger, som til enkelte Pladser, med Tilføjende, at fra Teaterbestyrelsens og Politiets Side alle fornødne Foranstaltninger ville blive truffet til at forhindre saadan ulovlig Handel og de øvrige deraf flydende Uordener, samt at drage Overtræderne til Ansvar“.

Dette er altsaa den ministerielle Kundgørelse, som Kultusminister Hall har udstedt over for dette Uvæsen i 1855. Det har jo desuagtet vist sig, at det ikke kunde slaa til; dels har Politiet knebet Øjnene til, og ladet, som om det ikke saa noget, og dels har Teatret til en vis Grad tolereret det, thi jeg er aldeles overbevist om, at hvis de Bestemmelser, der ere opstillede i disse Lové, Plakater og Anordninger, bleve strengelig overholdte, vilde Billetsjoveriet nok faa en Ende. Men det er ikke nok hermed. Fra en langt nyere Tid have vi ogsaa en Bekendtgørelse om dette Emne fra Politiet. Den er af 23de November 1874 — ligger altsaa lige op til Nutiden — og lyder paa, at Falholdelse af Billetter ikke er tilladt, hverken paa Kongens Nytorv eller i de tilstødende Gader. Nu er det dog Gud og hver Mand bekendt, at der omme i Lille Kongensgade — saa offentligt som vel muligt er et Kontor, hvor der er Udsalg af Billetter — jeg har nu været her i Byen i mange Aar, og i alle de Aar har jeg vidst, at man kunde gaa derhen og købe Billetter til Teatret og det trods alle disse Anordninger, Plakater og Bekendtgørelser og alt det, der er gjort derimod. I god Konsekvens der-

med paatalte ogsaa Finansministeren 1881 dette Uvæsen, men trods det er det fortsat lige til Dato og fortsat under saa grimme Former, som det fremgaar af den Historie, jeg fortalte i Begyndelsen af mit Foredrag. Resultatet er altsaa det — det vil jeg resumere — at for det første er al Billetthandel, der falder ind under Begrebet *Prangeri*, hvor den end øves, *aldeles forbudt* og skal forfølges af Politiet, og for det andet: at overlade til andre Billetter enten til højere Pris, end derpaa er sat, eller i Kausalforbindelse med *Dusør* eller *Gave*, er, hvor det end øves, ligelædes *aldeles forbudt*, stemplet som *ulovlig Handel* og skal forfølges samt straffes med *fuld Tilbagebetaling* samt med en Mulkt, af hvilken Halvdelen tilfalder Angiveren. Det er altsaa den lovlige Ordning paa dette Omraade.

Nu er det, jeg opfordrer den ærede Kultusminister til, om han da ikke en Gang vil gøre noget for Publikum, for Befolkningen, som indirekte er med til at opretholde denne Scene. Naar vi have trykket os ved de mange Pengé, som det kongelige Teater sluger, er der altid hævdet over for os, at det var en Nationalscene, og at paa den spillede der saaledes, at hele Nationen, for saa vidt den kunde besøge det kongelige Teater, vilde have ikke alene Nydelse, men ogsaa Gavn af et Besøg der. Med de billige Jernbanetakster, vi nu have, komme jo ikke faa fra Provinserne til København, ja, endogsaa fra Jylland, for at besøge Teatret, og synes ikke den ærede Kultusminister, synes ikke ethvert Medlem i dette Ting, at det da er i højeste Grad urigtigt og uretfærdigt, at det gaar Publikum, naar det kommer og vil have Billetter, som det gik i et Tilfælde, der staar omtalt Side 43 i den Bog, jeg holder i Haanden, nemlig en Pjece om Billetsjoveriet af 1882. Der var nemlig en Gang, der var averteret en Forestilling, til hvilken der kunde sikres Billetter, men da Publikum kom og vilde afhente Billetterne, svarede der følgende: „Ja, I kunne ingen Billetter faa; dem have Sjovorne købt alle sammen“. Saa kunde Publikum ligesom nu gaa hen i Lille Kongensgade eller Vingaardsstræde eller ogsaa ligesom nu blive prajede, naar de gaa over Kongens Nytorv eller komme for nær op ad Teatrets Trappe, om de ikke vilde købe Billetter; naturligvis mod tilbørlig Opgæld, for at vedkommende kan tjene ved Salget. (Afbrydelse). Ja vel, ogsaa i Lille Kongensgade; det er fuldkommen rigtigt. Naar denne Forretning nu drives som Tilfældet var for faa